

כל הזבחים פרק שמיני זבחים פא.

מסורת הש"ס

(א) תוספ' פ"ח ה"ז, וכע"ז לעיל ע"ז. ותוספ' שם ה"ה, (ב) וע"י לעיל ג"ב. ובת"ר ד"ה ג"ג, (ג) [מנחות כ"ז: כ"ג. ממירס ה:]; (ד) ויקרא כ"ב, ה: (ה) ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז.

ש"נ"י גוסטאוס

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

במחנה אחת על שטיבל ואל יעבור על כל חסוקי דלת ליה רואין:

הבא כל תוסף מביבא. הרי אין כאן
מן הבכור אלא כדי מתנה י: אלא
אמר רבא כל בנה שמו דשמו לא

לו רבי יהושע הרי
 הכא כל תוסף מדי
 בבלול לא פליגי ב
 אית ליה רואין לרבען
 לא פליגי והתניא א
 וחכמים על דם חטא
 שיקרב ברובע וירבע
 נחלקו על דם תמימה
 מום שר"א אומר
 בכוסות ו"הכ"א לא
 דר"א מתיב בין בבלול
 בכוסות פליגי אמר
 חטאת ועולה אבל סוף
 הכל מקום עולה מקו
 הבי אמר רב יהודה
 וכן אמר ר"ש לא
 ועולה אבל סוף חטא
 מקום עולה מקום שיר
 רבי אלעזר עדיין
 הונא בר יהודה יק
 בדם קרשים אחרים
 עולה ויבכור וש"מ מ
 לא תחילת עולה וי
 לן דאין עולין מב
 יבולקח מדם הפר ומ
 הוא איכא דנפקא
 דנפקא ליה מהבא
 בני אהרן את הדם

[illegible]

ה'רצ"א חתם יום ח' שבט ה'תרס"א. יום ח' שבט ה'תרס"א. יום ח' שבט ה'תרס"א.

וכי תימא ה"ג בנתערב א באחת אי הכי אמר
לו רבי יהושע הרי הוא עובר על כל תוסף
הבא כל תוסף מהיבא אלא אמר רבא
בבבול לא פלגי כי פלגי בכוסות לר"א
אית ליה רואין לרבנן לית להו רואין ובבבול
לא פלגי והתניא א"ר יהודה לא נחלקו ר"א
ורבנא על דם חמאת שנתערב בדם עולה
שיקרב ברובע ונרבע שלא יקרב על מה
נחלקו על דם תמימה שנתערב בדם בעלת
מום שר"א אומר יקרב בין בבבול בין
בכוסות ורבנא לא יקרב רבי יהודה אליבא
דר"א מתני בין בבבול בין בכוסות ורבנן
בכוסות פלגי אמר אביי שנו אלא תחלת
חמאת ועולה אבל סוף חמאת וועולה דרבי
הכל מקום עולה מקום שירים א"ל רב יוסף
הכי אמר רב יהודה שירים צריכין איצטבא
וכן אמר ר"ש לא שנו אלא תחלת חמאת
ועולה אבל סוף חמאת ועולה דרבי הכל
מקום עולה מקום שירים א"ר יוחנן ואיתימא
רבי אלעזר עדין היא מחלוקת מתיב רב
הונא בר יהודה יקרב הם שאם נתערב
בדם קרשים אחרים יקרבו מאי לאו סוף
עולה ובכור וש"מ מקום עולה מקום שירים
לא תחילת עולה ובכור ומאי קא משמע
לן דאין עולין במטלים זה את זה האי
במלוק מרם הפר ומדם השעיר נפקא תנאי
היא איבא דנפקא ליה מהבא ואיבא
דנפקא ליה מהבא מתיב רבא והקרינא
גמי אהורא את הרם וורקנו את הרם מה

וה ^ה להכשיר זה ומתן
תגרש ובי תימא משום דמת
לשלם תחתיהם כגון כבוד
לאפשר לשלם תחתיהם ישפר
דלא דמי דיתמיא למעלה
עולה להכשיר עד חשעה
במקומו ^ה שב ואל חשעה
לימן ב' מתנת ^ה לנד מת

[illegible]

דחצתי דאָס צעלן אײַם ים פילן ווערן
 יענע לעבנע שטענדיג דעם צעלן זענען
 אײַם ים ווערן אײַם ים לעבנע שטענדיג

במחנה שניה של עולה מיירי שהיא
מקום שירים של חטאת אבל
לאמה לרבנן דאין זה מקום שירים
וניח ושירים בקרן מערבית דרומית

מיהו י"ל כיון דקדוש דרומי אמו
 הפסוק אלא מעשהא דעבי' בסמון
 לו (ועל ג. ד.) דומיא דשירים פנימיים
 איב' אין קריאא אס יתום במזרחית
 נטוית' להכשיר אס חתלה עולה וכן
 מוכיח קאם בסמון גבי תמן למעלה
 ולא נמלך יחזור וימן למקום ועבי
 לאזכורי דמקום עולה חתלה שירים
 ומשנה שאל תמן עדין כלל המנות
 עולה (ובלבד) א' אי' יפנה דרך שמאל
 וימן חתלה בקרן פנימיים דרומית
 שהיא מקום שירים וימן שירים בשמ'
 קרנות: א' י' א' **בא'** קט"ז. חמיה
 טובא קא משמע לן א' דיקרבו למר
 דכאית ליה ב' המנות שכן ד' ולמר
 תמן אחד א' ע' דעבר על כל הגרע
 א' כל מוסף ושמה י"ל כיון דישבי
 לשם חסיד ליהיב כל מוסף וגם לא
 משום כל חגרע כיון דשכ ואל תעשה
 ומתקן קרבו וכלא א' קרא נמי. בר"ח:
תנא' היא איבא דנשא א' **ה'**
 טברא ואיבא דנפשה א' **ה'**

מהבא. מימא למה דזקח לומר
 תנאי היא דבכקומן דבה (מנחות 33)
 פריך קיימא עד דלכא מין ומי
 ועינן קיימא למה קדש (א) ומי
 אצטרך דאס אנו עינן למין ומי
 ועינן תנבו לעינן לחד אפילו
 הי שלא אנו ועוד הי דבכא לביא
 דר' יוחנן קיימא והתא קאמר
 רבי יוחנן להאי דרשא דזקח
 דמי וע"ק נימא דליצטרך משום
 הסד' שפך לאמה כדי שלא יעבור
 עד על חוסין ועל כל חגרס (א) וע"ק
 דמיא שגא שעתברו למה דבמעט
 דמורה דר' יהושע דשפך ארס משום

ת' במתן ד' משנים ועובר על ב' ב' במתן ד' אי אחרת יספך אין שיך שר שנפסל אבל עולה וחסותא שנפסל ת' נדבה מאי איכא למימר ומיהו י"ל תנים למטה אין לו לפסול בידים דס הכא שאני פסולי בידים אלא עומד אחי ומיהו לר"א קשה דמשנה דהייב אחת ועובר משום כל חוסף ונתינתין

ס' שערין ומכשר להו לתרווייהו בנזות
לעיל: לא שנו. הך פלוגתא דהטתא
הוא פסלי רבנן דליה לכו רזאין ואסור
תתערב בהתחת עולה שמתערבו (וב)
הטתא וזרקת לקיר המזבח ומאליהן
אלא חזקת לקיר הקוף כמשפט עולה
בין אלו ואלו מודים שיחזור יתן למטה:
וירבנן יספך לאמה: קדש הם. בכבוד
מיתוקמא כגון שנחבר בהתחתים
בין בזהו מקומן (לכו נה). תן יסוד
וחילת עולה ותחת לבד הוא מקור
יש בילה שניה כשירין: ומאי קא
מחזירי לא טעם המזבח: האי מולקא
זר (של) ית' במתן: דם קרנות
זר דנקא ליה י"ב. ולקמן (עיי' פתרי)
והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
יש לו לקבל ולזרוק ע"י שמיטה אם
מורה דם עולה כדם חולין שקרבו

ידי תחלה דקדק הניחה להר השוש חזן נבטו ולמר השוש
ד"ר לחסדק הכי אלה על בדרך עשמה אלה ויהיה עשמה
קדש דברא דיל בש :

עין משפט
נר מצוה

בז א מיי פֿינ תהלי' פסב"ח
הלכה יא:

תורה אור השלם

1. אך בבור שור או בבור כשב או בבור עד לא תפדה קרש הם את קרש הורק על המזבח ואת חלקי הקשר אשה לריח ניחוח ליהוה במזבח יח, יז
2. ויצא אל המזבח אשר לפני יחזה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנית המזבח כסוב:

3. וְשָׁחַט אֶת כֶּן הַבֶּקֶר לַמִּזְבֵּי
יְהוָה וְהִקְרִיבֻ בְּנֵי אֹהֶל
הַבְּרִיטִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת
הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ כִּכְבֹּד אֲשֶׁר
פָּתַח אֵלֶּה מִצֻּר:

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]